

БОСНА И ХЕРЦЕГОВИНА
КАНОНСКИ СУД

29-06-2020

Sud Bosne i Hercegovine
Суд Босне и Херцеговине

ПРИМЛЕН	29-06-2020
ОПШТИНА	ЈС-02-13-1
БРОЈ	342
ПОДАЦИ	19

Broj: S1 3 U 033444 19 U
Sarajevo, 23.06.2020. godine

Sud Bosne i Hercegovine, u vijeću za upravne sporove sastavljenom od sudija, Jadranke Brenjo kao predsjednika vijeća, Amira Kapetanovića i Maide Bikić, kao članova vijeća, uz sudjelovanje zapisničara Enise Imamović, u upravnom sporu tužitelja „MIG ELEKTRO“ d.o.o. Mrkonjić Grad, ulica Radnička, broj 9 kojeg zastupa Sanel Nezirić, advokat iz Sarajeva, ulica Obala Kulina bana 6, protiv rješenja broj: JN2-02-07-1-1446-5/19 od 25.07.2019. godine, tuženog Ureda za razmatranje žalbi BiH, Filijala Banja Luka, ulica Jovana Dučića broj 23 /I, u upravnoj stvari javnih nabavki, na nejavnoj sjednici održanoj dana 23.06.2020. godine, donio je sljedeću:

P R E S U D U

Tužba se odbija.

O b r a z l o ž e n j e

Osporenim rješenjem stavom I. odlučeno je da se usvaja, kao osnovana, žalba od 03.06.2019.godine ponuđača „MIG „ELEKTRO“ d.o.o. Mrkonjić Grad, zastupan advokatom Sanelom Nezirićem, Ul. Obala Kulina bana 6, 71000 Sarajevo, a Odluka o poništenju postupka javne nabavke broj: 01-313-6-5/19 od 31.05.2019.godine, ugovornog organa Opština Ribnik, ulica Rade Jovanića bb, 79288 Ribnik, poništava i predmet vraća na ponovni postupak.

Stavom II. odlučeno je da se usvaja, kao osnovan, zahtjev ponuđača „MIG „ELEKTRO“ d.o.o. Mrkonjić Grad za povrat uplaćene naknade za pokretanje žalbenog postupka u iznosu od 500,00 KM.

Stavom III. odlučeno je da se usvaja se, kao osnovan, zahtjev ponuđača „MIG „ELEKTRO“ d.o.o. Mrkonjić Grad za naknadu troškova sastava žalbe po punomoćniku u visini od 280,80 KM, dok u preostalom dijelu zahtjev u visini od 765,18 KM se odbija kao neosnovan.

Stavom IV. naloženo je se ugovornom organu Opština Ribnik, Ul. Rade Jovanića bb, 79288 Ribnik, da ponuđaču „MIG „ELEKTRO“ d.o.o. Mrkonjić Grad, nadoknadi troškove sastava žalbe po punomoćniku u iznosu od 280,80 KM u roku od 15 dana od dana izvršnosti ovog Rješenja.

41111
p. 11

1
2
3
4
5
6
7
8
9
10
11
12
13
14
15
16
17
18
19
20
21
22
23
24
25
26
27
28
29
30
31
32
33
34
35
36
37
38
39
40
41
42
43
44
45
46
47
48
49
50
51
52
53
54
55
56
57
58
59
60
61
62
63
64
65
66
67
68
69
70
71
72
73
74
75
76
77
78
79
80
81
82
83
84
85
86
87
88
89
90
91
92
93
94
95
96
97
98
99
100

1
2
3
4
5
6
7
8
9
10
11
12
13
14
15
16
17
18
19
20
21
22
23
24
25
26
27
28
29
30
31
32
33
34
35
36
37
38
39
40
41
42
43
44
45
46
47
48
49
50
51
52
53
54
55
56
57
58
59
60
61
62
63
64
65
66
67
68
69
70
71
72
73
74
75
76
77
78
79
80
81
82
83
84
85
86
87
88
89
90
91
92
93
94
95
96
97
98
99
100

1
2
3
4
5
6
7
8
9
10
11
12
13
14
15
16
17
18
19
20
21
22
23
24
25
26
27
28
29
30
31
32
33
34
35
36
37
38
39
40
41
42
43
44
45
46
47
48
49
50
51
52
53
54
55
56
57
58
59
60
61
62
63
64
65
66
67
68
69
70
71
72
73
74
75
76
77
78
79
80
81
82
83
84
85
86
87
88
89
90
91
92
93
94
95
96
97
98
99
100

1
2
3
4
5
6
7
8
9
10
11
12
13
14
15
16
17
18
19
20
21
22
23
24
25
26
27
28
29
30
31
32
33
34
35
36
37
38
39
40
41
42
43
44
45
46
47
48
49
50
51
52
53
54
55
56
57
58
59
60
61
62
63
64
65
66
67
68
69
70
71
72
73
74
75
76
77
78
79
80
81
82
83
84
85
86
87
88
89
90
91
92
93
94
95
96
97
98
99
100

Protiv osporenog rješenja u stavu IV. osporene odluke, kojim je naloženo tuženom da naknadi troškove postupka tužitelju, tužitelj je pokrenuo upravni spor zbog pogrešno i nepotpuno utvrđenog činjeničnog stanja, pogrešne primjene materijalnog prava i zbog bitnih povreda odredbi upravnog postupka. Smatra da je tuženi pogrešno primjenio odredbe Tarife o nagradama i naknadi troškova za rad advokata FBiH kada je našao da tužitelju pripadaju troškovi postupka u iznosu od 280,80 KM. Nadalje da tuženi nije naveo u osporenom rješenju niti jedan argument zašto bi se žalbeni postupak pred istim, smatrao neprocjenjivim predmetom, posebno imajući u vidu da se radi upravo o procjenjivoj vrijednosti javne nabavke kao bitnom elementu žalbe, odnosno da sam žalbeni postupak i ne može se voditi bez procijenjene vrijednosti javne nabavke. Isto tako ukazuje da u skladu sa odredbom člana 14. 15. i 18. Zakona o javnim nabavkama BiH, precizno je propisano na koji način će ugovorni organ odrediti vrijednost nabavke, a u skladu sa članom 108. istog zakona je propisana visina naknade za pokretanje žalbenog postupka. Stoga zaključuje da tuženi bez ikakvih argumenata postupak javne nabavke svrstava u neprocjenjive predmete, te na taj način ignoriše da je u Zakonu o javnim nabavkama BiH, u ukupno 11 članova propisano da je procijenjena vrijednost javne nabavke obavezan dio i same odluke i da je obavezna u žalbenom postupku. Dakle bez obzira da li se radi o žalbi na tenderski dokument ili odluku svaki od tih postupaka imaju jasno određenu vrijednost nabavke. U konkretnom slučaju ugovorni organ je predmetnu nabavku označio na iznos od 42.735,04 KM, a tuženi nije obrazložio zašto je ocijenio da je postupak konkretne nabavke neprocjenjiv. Slijedom navedenog, tužitelj predlaže da sud tužbu uvaži, poništi stav IV. osporenog rješenja i predmet vrati tuženom na ponovni postupak obaveže ga na naknadu troškova upravnog spora u iznosu od 1045,98 KM na ime troškova sastava tužbe po punomoćniku iz reda advokata uvećanom za iznos od 100,00 KM na ime takse na tužbu.

U odgovoru na tužbu, tuženi je predložio da se tužba odbije kao neosnovana.

Sud je ispitao zakonitost i pravilnost rješenja u granicama odredbe člana 35. Zakona o upravnim sporovima BiH („Službeni glasnik BiH“ broj: 19/02 do 74/10), pa je odlučio kao u izreci presude, iz slijedećih razloga:

Iz obrazloženja osporenog rješenja proizilazi da je tuženi ocijenio a u skladu sa odredbama člana 18. stav 2. Tarife o nagradama i naknadi troškova za rad advokata („Službeni glasnik FBiH“ broj 22/04- u daljem tekstu AT) se radi o neprocjenjivom stvarima, pa da tužitelju pripada iznos od 280,80 KM, dok je u preostalom dijelu zahtjev za naknadom troškova u iznosu od 765,18 KM, odbijen kao neosnovan.

Po ocjeni ovog upravnog vijeća, osporeno rješenje doneseno je pravilnom primjenom materijalnog propisa, nakon prethodno pravilnog utvrđenja odlučnih činjenica.

Bez osnova tužitelj pobija pravilnost osporenog akta, kada tuženi pravilno nalazi da se u konkretnoj pravnoj stvari, ima primijeniti odredba člana 18. stav 2. AT, koja propisuje iznos bodova u upravnim postupcima u neprocjenjivim predmetima. Naime,

100

tužitelj je u upravnom postupku uspio sa žalbom u cijelosti, jer je isti zahtijevao poništenje akta ugovornog organa kao prvostepenog organa i gdje je tuženi kao drugostepeni organ, shodno odredbi člana 230. stav 2. Zakona o upravnom postupku BiH, a u vezi sa članom 111. stav 1. tačka d) Zakona o javnim nabavkama (Službeni glasnik BiH broj: 39/14) i donio odluku da se isti akt poništi i predmet vrati prvostepenom organu na ponovo postupak. Imajući u vidu da je u žalbenom postupku zahtjev tužitelja i bio opredjeljen na poništenje rješenja, to je pravilno uzeto da se radi o neprocjenjivom predmetu, odnosno o predmetu u kome se ne može odrediti vrijednost. Shodno navedenom to je pravilno i zakonito tuženi našao, da se ima primjeniti odredba člana 18. stav 2. AT jer se radi o neprocjenjivim predmetima.

Isto tako nije osnovano niti pozivanje tužioca na odredbe Zakona o javnim nabavkama, jer iste odredbe se ne odnose na troškove spora, odnosno vrijednost spora, već vrijednosti javne nabavke, odnosno ugovora. Također tužitelj bez osnova se poziva i na odredbu člana 108. stav 1. tačka e) Zakona o javnim nabavkama u pogledu visine naknade na žalbu, jer ista odredba također ne propisuje vrijednost spora vezanu za troškove spora, već vrijednost nabavke od koje zavisi visina iste naknade za žalbu. Drugim riječima u predmetnom postupku, jer se radi o neprocjenjivom predmetu, se ne mogu primjenjivati odredbe AT, koje se odnose na procjenjive predmete, gdje se nagrada određuje u zavisnosti od vrijednosti spora.

Konačno, nije osnovan ni prigovor iz tužbe da pobijano rješenje ne sadrži valjane razloge odnosno obrazloženje na osnovu kojeg je tuženi dodijelio iznos troškova. Ovo iz razloga jer je na strani 5. pobijanog rješenja, tuženi detaljno obrazložio kako je došao do navedenog iznosa troškova. To znači da rješenje sadrži sve što je propisano u odredbi člana 233. stav 2. Zakona o upravnom postupku BiH.

U skladu s članom 61. Zakona o upravnim sporovima BiH ("Službeni glasnik BiH" broj: 19/02, 88/07, 83/08 i 74/10), kako je tužba tužitelja odbijena kao neosnovana to mu ne pripadaju ni potraživani troškovi upravnog spora. Slijedom navedenog, primjenom odredbe člana 37. stav 2. Zakona o upravnim sporovima BiH, sud je donio odluku kao u dispozitivu presude.

ZAPISNIČAR
Enisa Imamović

PREDSJEDNIK VIJEĆA
SUDIJA

Jadranka Brenjo

